

Handout: 5 lidí, které neznám a nemám rád

Předpokládá se, že jednou z hlavních funkcí médií je tvorba reality.

Co jsou důsledky těchto předpokladů?

Někdy to může být považováno za prospěšné a to když tato tvorba reality přispívá ke údržbě a stabilitě čehokoliv, jehož je částí. A neprospěšné, když se to stává destabilizujícím faktorem. Díky tomu stará média, rádio a televize, mohou být považovány za prospěšné, dokud poskytují lidem data o produktech, díky čemuž vzrůstá konzumace zboží. To je dobré pro tržní ekonomiku a posiluje statut quo.

Podle sociologické analýzy jsou zde také zamýšlené a nezamýšlené funkce vykonávané médií. Například, manifestované funkce (viz R. K. Merton) zpravodajských programů mohou být prezentovány jako informování lidí a přitom, latentní funkce těchto programů bude indoktrinovat diváky hodnotami a přesvědčeními. Programy zpráv a aktualit mohou být také disfunkční v tom, že vykreslují svět daleko násilnější, než ve skutečnosti. Tento efekt může být vědomý i nevědomý.

Reportéři mohou protestovat, že se nijak nesnaží indoktrinovat svoje diváky, ale že pouze tvoří zprávy. Ale už ve výběru jednotlivých zpráv, editaci a scénáři zpráv dle priorit dané televizní stanice, se odráží reálný svět velmi pokřiveně.

Lidé z komunitních rádií jsou si velmi dobře vědomi mnoha pozitivních událostí, které se dějí každý den v jejich lokalitách, ale tyto lokality jsou v mainstreamových médiích zmiňovány pouze, když se objeví násilný sólokapr. Takže, čím realitu nám vlastně zpravodajové předkládají? Co přesně je nám zprostředkováváno?

Sociologická analýza se zajímá o role, jež média přisoudila ženám, gayům, černochům, důchodcům i mladým a postiženým. Předpokládá se, že diváci se velmi často identifikují s hrdiny a hrdinkami z televizní produkce a tuto identifikaci promítají do své vlastní identity.

O tomto je možno diskutovat, přistihli jste se někdy, že se chováte podobně jako televizní nebo filmový charakter, který vám připadal atraktivní?

Je jasné, že média jako součást svých výstupů latentně generují velké množství „sociálního učení.“ Sociologická analýza zdůrazňuje, že hodnoty hrdinů zobrazovaných v mainstreamové produkci jsou nabízeny divákovi jako jeho vlastní.

Tyto hodnoty generované médii jsou důležité, neboť ovlivňují lidské hodnoty a tudíž i lidské chování.

Například, ženy jsou často zobrazovány jako hlupáci, které nadchne nový čistič koupelen, nebo které vejdou samy do temné budovy, kde by každý se špetkou rozumu tušil číhajícího maniaka s motorovou pilou. A přestože postavení žen v médiích se zlepšuje, podívejte se, jak

jsou zobrazovány jiné charaktery, jako třeba LGBTQ nebo znevýhodnění v kolečkových křeslech. Ze sociologické perspektivy jsou role, které jim média přisoudila, vnímány jako reprezentující pro celou danou sociální skupinu.

Domníváte se, že takovéto negativní zobrazování některých skupin lidí může vést k pro ně negativním důsledkům od společnosti?

Toto je pouze kratičký souhrn sociologického přístupu k analýze médií a funkcionalismu. Samozřejmě možná je třeba zpochybňovat premisu toho, co tvoří „funkcionalismus.“

Komunitní vysílání nám klade otázku; proč považujeme média za prospěšná, když reprezentují stabilitu spíše než transformaci. Je samotný jazyk zkreslením? Byla by komunitní média „prospěšná“, kdyby nabízela alternativní cesty žití?